

Наукові перспективи
Видавнича група

ISSN (print) 2708-7530
DOI: 10.52058/2708-7530-2024-4(46)

НАУКОВІ ПЕРСПЕКТИВИ

СЕРІЯ: "ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ", СЕРІЯ: "ПРАВО",
СЕРІЯ: "ЕКОНОМІКА", СЕРІЯ: "ПЕДАГОГІКА",
СЕРІЯ: "ПСИХОЛОГІЯ", СЕРІЯ: "МЕДИЦИНА"

Миру нашій Україні

Випуск 4(46)
2024

Всеукраїнська Асамблея докторів наук з державного управління

Асоціація науковців України

у рамках роботи Видавничої групи «Наукові перспективи»

Наукові перспективи

*(Серія «Державне управління», Серія «Право», Серія «Економіка»,
Серія «Медицина», Серія «Педагогіка», Серія «Психологія»)*

Випуск № 4(46) 2024

Київ–2024

Ukrainian Assembly of Doctors of Sciences in Public Administration

Association of Scientists of Ukraine

within the work of the Publishing Group "Scientific Perspectives"

Scientific Perspectives

*(Series "Public Administration", Series "Law", Series "Economics",
Series "Medicine", Series "Pedagogy", Series "Psychology")*

Issue № 4(46) 2024

Kiev – 2024

ISSN (print) 2708-7530

DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-4\(46\)](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-4(46))

Наукові перспективи: журнал. 2024. № 4(46) 2024. С.1512

*Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 24.09.2020 р.
№ 1188 журналу присвоєно категорію "Б" із галузей науки:
державне управління, право та економіка*

*Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 27.09.2021
№ 1017 журналу присвоєно категорію "Б" із психології*

Рекомендовано до друку Президією Всеукраїнської Асамблеї докторів наук з державного управління (Рішення від 26.04.2024, № 9/4-24)

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
Серія КВ № 24436-14376Р від 09.06.2020 р.

Журнал видається за підтримки Міжнародного економічного інституту (Есеніце, Чехія) та
КНП "Клінічна лікарня №15 Подільського району м.Києва"

Журнал заснований з метою розвитку вітчизняного наукового потенціалу та реалізації кращих традицій науки в Україні та за кордоном. Журнал висвітлює історію, теорію, механізми формування та функціонування, а, також, інноваційні питання розвитку державного управління, права, економіки, психології, педагогіки та медицини. Видання розраховано на дослідників, викладачів вищих навчальних закладів, аспірантів, магістрів, фахівців-практиків.

Наукове видання включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus (IC), міжнародної пошукової системи Google Scholar та до міжнародної наукометричної бази даних Research Bible.

Головний редактор:

Жукова Ірина Віталіївна

кандидат наук з державного управління, доцент, директор Видавничої групи «Наукові перспективи», директор Всеукраїнської асамблеї докторів наук з державного управління, Лауреат премії Президента України для молодих вчених, Лауреат премії Верховної Ради України молодим ученим, Лауреат премії імені Івана Франка у галузі інформаційної діяльності, Лауреат Всеукраїнської премії «Інновація в освіті — 2018», м. Київ, Україна

Заступники Головного редактора:

Янчук Артем Олександрович — доктор юридичних наук, професор, Заслужений юрист України, Заступник керівника Апарата Верховної Ради України (Київ, Україна);

Непомнящий Олександр Михайлович — доктор наук з державного управління, кандидат економічних наук, професор, Дійсний член Академії будівництва України, професор кафедри архітектури і просторового планування Національного авіаційного університету (Київ, Україна). Заслужений будівельник України, Почесний працівник будівництва та архітектури, державний службовець 3 рангу (Київ, Україна);

Дацій Олександр Іванович — доктор економічних наук, професор, Заслужений працівник освіти України, завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна);

Помиткіна Любов Віталіївна — доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна);

Сіданіч Ірина Леонідівна — доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки, адміністрування і спеціальної освіти Навчально-наукового інституту менеджменту та психології ДЗВО «Університет менеджменту освіти» (Київ, Україна);

Макаренко Олександр Миколайович — доктор медичних наук, професор, академік Міжнародної академії освіти та науки, професор кафедри загальномедичних дисциплін Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна).

Редакційна колегія:

Романенко Євген Олександрович — доктор наук з державного управління, професор, Заслужений юрист України, полковник Генерального штабу Збройних сил України, президент громадської наукової організації «Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління» (Київ, Україна);

Арошидзе Паата — доктор економічних наук, професор, Асоційований професор Державного університету імені Шота Руставелі (Грузія);

Ахметова Лайла Сейсембековна — доктор історичних наук, професор політології, професор кафедри ЮНЕСКО, міжнародної журналістики і медіа в суспільстві факультету журналістики Казахського Національного університету (КазНУ) ім. аль-Фарабі (Казахстан) ;

Бахов Іван Степанович — доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри іноземної філології та перекладу Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна) ;

Балахтар Катерина Сергіївна — здобувач ступеня доктора філософії (PhD) за спеціальністю 053. Психологія, старший викладач кафедри іноземних мов в Національному університеті ім. О. О. Богомольця (Київ, Україна);

Бурик Зорiana Михайлівна — доктор наук з державного управління, старший викладач кафедри регіонального управління та місцевого самоврядування Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України (Львів, Україна) ;

Вашека Тетяна Володимирівна - кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна) ;

Вовк Вікторія Миколаївна - кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки Державного університету ім. Станіслава Сташіца в Пілі (м. Піла, Польща) ;

Вдовіна Олена Олександрівна — кандидат наук з соціальних комунікацій, доцент кафедри українознавства, культури та документознавства Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (Полтава, Україна);

Гбур Зорiana Володимирівна — доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри управління охороною здоров'я та публічного адміністрування Національного університету охорони здоров'я України імені П.Л.Шупика (Київ, Україна) ;

Долгова Олена Миколаївна — кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна);

Гвожджевiч Сильвія — кандидат наук, кафедра адміністрації та національної безпеки Державної професійної вищої школи ім. Якуба з Парадижу в Гожуві-Великопольському (Польща);

Головач Наталія Василівна — кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри управління персоналом та економіки праці Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна) ;

Гудзенко Ганна Володимирівна — кандидат медичних наук, асистент кафедри неврології Національного медичного університету імені О.О. Богомольця (Київ, Україна);

Гуменникова Тамара Рудольфівна — доктор педагогічних наук, професор, директор Придунайської філії Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна) ;

Гечбаїя Бадрі Нодаровiч — доктор економічних наук, професор, Асоційований професор Батумського державного університету ім. Шота Руставелі (Грузія);

Дегтяр Андрій Олегович — доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та підприємництва Національного аерокосмічного університету імені М.С. Жуковського, Заслужений діяч науки і техніки України (Харків, Україна) ;

Дегтяр Олег Андрійович — доктор наук з державного управління, доцент, доцент кафедри менеджменту і адміністрування Харківського національного університету міського господарства ім. О. М. Бекетова (Харків, Україна) ;

Журавльова Лариса Петрівна — доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри психології Поліського національного університету (Житомир, Україна) ;

Ічанська Олена Михайлівна - кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна);

Кайдашев Роман Петрович — доктор юридичних наук, професор, професор кафедри адміністративного, фінансового та банківського права Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна) ;

Кобець Дмитро Леонтійович - кандидат економічних наук (доктор філософії), доцент Хмельницького національного університету, доцент кафедри обліку, аудиту та оподаткування (м. Хмельницький, Україна) ;

Коляденко Ніна Володимирівна — доктор медичних наук, доцент, завідувач кафедри медичної психології Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна) ;

Кошова Світлана Петрівна — кандидат наук з державного управління, доцент, доцент кафедри управління охорони здоров'я Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика (Київ, Україна) ;

Лігоцький Анатолій Олексійович — доктор педагогічних наук, професор (Київ, Україна) ;

Лич (Назарук) Оксана Миколаївна — доктор психологічних наук, доцент, член-кореспондент української академії акмеології, член громадської спілки «Національна психологічна асоціація», доцент кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна);

Мальцев Дмитро Валерійович — кандидат медичних наук, завідувач лабораторії імунології і молекулярної біології Національного медичного університету імені О.О. Богомольця (Київ, Україна) ;

Мельник Володимир Степанович — доктор медичних наук, професор кафедри неврології Національного медичного університету імені О.О. Богомольця, декан медичного факультету №1 (Київ, Україна);

Мідельський Сергій Людвигович — професор, Академік, Президент Регіональної Академії Менеджменту (Казахстан);
Міхальський Томаш — доктор наук, доцент кафедри географії регіонального розвитку Гданського університету (Польща);

Мовмига Наталія Євгенівна - кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри безпеки праці та навколишнього середовища Національного Технічного Університету «Харківський Політехнічний Інститут» (Харків, Україна);

Мотренко Тимофій Валентинович — доктор філософських наук, професор, професор кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом, Академік Національної академії педагогічних наук України (Київ, Україна);

Нікульчев Микола Олександрович — доктор богословських наук, кандидат філософських наук, професор, доцент кафедри історії та права ДВНЗ «Донецький національний технічний університет» (Покровськ, Донецька область, Україна);

Недбалек Карел — доктор філософії (PhD) в галузі права, доцент, професор Європейського професійного докторату, MBA, адвокат (Чехія);

Новак-Каляєва Лариса Миколаївна — доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри державного управління Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України (Львів, Україна);

Носирев Олександр Олександрович — кандидат географічних наук, доцент, доцент кафедри туризму і готельно-ресторанного бізнесу Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» (Харків, Україна);

Орел Марія Григорівна — доктор наук з державного управління, професор кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна);

Павлов Костянтин Володимирович — доктор економічних наук, професор, професор кафедри аналітичної економіки та природокористування Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки (Київ, Україна);

Пархоменко-Куцєвіл Оксана Ігорівна — доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна);

Перестюк Інга Миколаївна — кандидат наук з державного управління, доцент кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна);

Помиткін Едуард Олександрович — доктор психологічних наук, професор, провідний науковий співробітник Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна НАПН України (Київ, Україна);

П'янківська Людмила Володимирівна — кандидат психологічних наук, старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії психологічного забезпечення, Державний науково-дослідний інститут МВС України (Київ, Україна);

Радзіховська Наталія Станіславівна — кандидат медичних наук, лікар вищої категорії, завідувач відділенням неврології КНП "Клінічна лікарня №15 Подільського району м. Києва", асистент кафедри неврології НМУ імені О.О. Богомольця (Київ, Україна);

Савенко Олена Анатоліївна - кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту і права Дніпровського державного аграрно-економічного університету, членкиня громадської наукової організації "Фінансово-економічна наукова рада" (Київ, Україна);

Ситник Григорій Петрович — доктор наук з державного управління, кандидат технічних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України, професор кафедри державного управління Київського національного університету імені Тараса Шевченка (Київ, Україна);

Стовба Тетяна Анатоліївна — кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки та морського права Херсонської державної морської академії (Херсон, Україна);

Тимошенко Наталія Юрївна — кандидат економічних наук, доцент кафедри міжнародної економіки Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» (м. Київ, Україна);

Титко Анна Василівна — кандидат юридичних наук, провідний науковий співробітник Національної академії внутрішніх справ (Київ, Україна);

Турчинова Ганна Володимирівна — кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету природничо-географічної освіти та екології Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова (Київ, Україна);

Хохліна Олена Петрівна — доктор психологічних наук, професор, професор кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна);

Цимбалюк Руслан Степанович — кандидат медичних наук, доцент кафедри загальної хірургії № 1 Національного медичного університету імені О.О. Богомольця, декан медичного факультету №2 (Київ, Україна);

Чернуха Надія Миколаївна — доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри соціальної реабілітації та соціальної педагогіки Київського національного університету імені Тараса Шевченка (Київ, Україна);

Шаповалова Алла Миколаївна - кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри філософії та історії Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського (Київ, Україна);

Якимчук Аліна Юрївна — доктор економічних наук, професор, професор кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності Національного університету водного господарства та природокористування (Рівне, Україна);

Яковицька Лада Савелівна — доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна).

Статті розміщені в авторській редакції. Відповідальність за зміст та орфографію поданих матеріалів несуть автори.

© автори статей, 2024

© Всеукраїнська Асамблея докторів наук з державного управління, 2024

© Асоціація науковців України, 2024

© Видавнича група «Наукові перспективи», 2024

ЗМІСТ

СЕРІЯ «Державне управління»

Карпенко Л.М., Ізха М.М., Глашенко О.І., Котомін В.Г. <i>INVESTMENT PROJECTION OF TERRITORIAL DEVELOPMENT IN THE COORDINATES OF THE MACROECONOMIC STABILIZATION POLICY</i>	18
Безродній Ю.О. <i>РЕАЛІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ НА ЗАСАДАХ ПРОЕКТНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ЯК ОБ'ЄКТ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ</i>	34
Бойко А.О. <i>ОСОБЛИВОСТІ МЕХАНІЗМІВ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВІЙНИ</i>	47
Василенко Н.В., Радиш Я.Ф. <i>СУТНІСТЬ І ПРИРОДА КОНФЛІКТІВ НА ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ</i>	58
Весоловська М.К., Карковська В.Я. <i>МОДЕЛЬ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ МІЖ ЕМОЦІЙНИМ ІНТЕЛЕКТОМ ТА ПРОДУКТИВНІСТЮ ПРАЦІВНИКІВ В ОРГАНІЗАЦІЙНОМУ КОНТЕКСТІ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ</i>	65
Гавриченко Д.Г., Штиршов О.М. <i>ДОСВІД ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН ЩОДО ФУНКЦІОНУВАННЯ МОДЕЛЕЙ ФІНАНСУВАННЯ СИСТЕМ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ТА ПРАКТИЧНОГО ВПРОВАДЖЕННЯ МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ</i>	75
Галунець Н.І., Ключник А.В., Гусенко А.А. <i>ВПЛИВ ВІЙНИ НА РОЗВИТОК ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В УКРАЇНІ: ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ</i>	90
Гончаренко О.Ю. <i>СИСТЕМАТИЗАЦІЯ ПРОБЛЕМ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ АГРОПРОМИСЛОВИМ КОМПЛЕКСОМ: НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА ЗАКОРДОННИЙ ДОСВІД</i>	105
Дзвінчук Д.І., Лопушинський І.П., Гречаник Б.В. <i>ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА НА ПРИКЛАДІ СІЛЬГОСПВИРОБНИКІВ ПОЛЬЩІ ТА УКРАЇНИ</i>	117

Дзєга В.Д., Самойленко Л.Я., Костик Є.П. <i>ПРЕДСТАВНИЦЬКА ВЛАДА В УМОВАХ ВІЙНИ: ПРИЙНЯТТЯ Й РЕАЛІЗАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ</i>	132
Дзяна Г.О., Дзяний Р.Б. <i>ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ ПУБЛІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ З ПИТАНЬ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД</i>	145
Дорошенко Т.В. <i>ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ В УМОВАХ ПОВНОМАСШТАБНОЇ АГРЕСІЇ</i>	159
Загалюк О.М. <i>ПІДХОДИ ДО СУЧАСНОГО РОЗУМІННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я</i>	170
Іваній О.М., Прібиткова Н.О., Лисий В.В. <i>КЛЮЧОВІ ПРИНЦИПИ УСПІШНОЇ МЕДІАЦІЇ МІЖ ДЕРЖАВНИМИ ОРГАНАМИ ТА ГРОМАДСЬКІСТЮ</i>	183
Кобиліна Ю.М. <i>МОНІТОРИНГ МЕХАНІЗМІВ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ</i>	196
Коршак Л.І., Стрельченко О.Г. <i>ХАРАКТЕРИСТИКА ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ АГРОПРОМИСЛОВИМ КОМПЛЕКСОМ В УМОВАХ ВІЙНИ</i>	207
Кривов І.І. <i>ФАКТОРНО-ОРІЄНТОВАНА МОДЕЛЬ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ</i>	222
Кудрявський І.В. <i>ПОНЯТТЯ, ПРИЗНАЧЕННЯ ТА ОБМЕЖЕННЯ ЦЕНЗУРИ ТА ПРОПАГАНДИ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ БЕЗПЕКИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ</i>	233
Лазор О.Я., Юник І.Г. <i>ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У СФЕРІ ЗАХИСТУ КРИТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В УКРАЇНІ</i>	246
Ласкутов В.А. <i>ПОНЯТІЙНИЙ АПАРАТ ДОСЛІДЖЕННЯ БЕЗПЕКИ ОСВІТЬОГО ПРОСТОРУ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ В СИСТЕМІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ</i>	259

Липовий О.М. <i>СУТНІСТЬ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА ІТ-КОМПАНІЙ</i>	272
Маршалюк В.І. <i>СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПРОФЕСІЙНОГО СПОРТУ</i>	284
Мінчечков А.Ю. <i>СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА В СУЧАСНІЙ НАУЦІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ</i>	296
Ніконець А.О. <i>СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ КІБЕРБЕЗПЕКИ В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ</i>	308
Олійник В.В. <i>ПІДТРИМКА АГРАРНОГО БІЗНЕСУ ПІД ЧАС ДІЇ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ</i>	320
Пилипенко В.В., Литовченко Є.П., Даценко В.К. <i>ЕФЕКТИВНІСТЬ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ: АНАЛІЗ УКРАЇНСЬКОГО ДОСВІДУ</i>	334
Приймак Л.В. <i>ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ НАДАННЯ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ</i>	350
П'ятничук І.Д. <i>НОРМАТИВНО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ У СФЕРІ НАДАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ПОСЛУГ</i>	361
Стеців І.С. <i>ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЮ БЕЗПЕКОЮ: СТІЙКІСТЬ ТА АДАПТИВНІСТЬ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ</i>	371
Стешенко Т.В., Гущин О.О., Візіров С.А. <i>ВИРІШЕННЯ СПІЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД. ПРОБЛЕМАТИКА ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ МУНІЦИПАЛЬНОЇ ВЛАДИ НА СУБРЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ</i>	384
Ткаченко С.М. <i>РОЛЬ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ У СТИМУЛЮВАННІ ІНВЕСТИЦІЙ В АГРАРНИЙ БІЗНЕС УКРАЇНИ</i>	397

Хребтій І.В. <i>МЕТОДОЛОГІЯ ЕКСПЕРТНОГО ОЦІНЮВАННЯ ВПЛИВУ ФАКТОРІВ НА КАР'ЄРНИЙ РОЗВИТОК КАНДИДАТІВ НА ЗАЙНЯТТЯ ПОСАД ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ</i>	408
Чечотка В.Д. <i>ЕТАПІЗАЦІЯ РОЗВИТКУ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ</i>	421
Щербак Є.В. <i>ПРО ОКРЕМІ МОЖЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ НАДАННЯ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ ГРОМАДЯНАМ ТРЕТЬОГО ВІКУ</i>	434
Янишин Р.І. <i>ОСОБЛИВОСТІ ПОБУДОВИ СУЧАСНОЇ ПАРАДИГМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ</i>	449
СЕРІЯ «Економіка»	
Андрухів І.Т., Русин-Гриник Р.Р. <i>ПІДХОДИ ДО ТРАНСФОРМАЦІЇ СИСТЕМ МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ РОЗВИТКУ ІТ-ТЕХНОЛОГІЙ</i>	457
Березовська Н.І. <i>АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ЗМІНАМИ В ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИНАХ З МЕТОЮ ДОСЯГНЕНЬ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ</i>	470
Бєлкін І.В. <i>АГРАРНИЙ СЕКТОР УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ</i>	484
Бєлоусов Я.І., Бєлоусова Л.І., Сєребряк К.І., Ріпка Г.А. <i>РОЛЬ СИСТЕМИ МАРКЕТИНГОВОГО УПРАВЛІННЯ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕФЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ</i>	499
Білошапка В.С., Демченко В.О. <i>АНТИКОРУПЦІЙНИЙ КОМПЛАСНС ЯК НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ БАНКОМ</i>	519
Бугель Ю.В. <i>СУТНІСТЬ ТА ОСНОВНІ ЗАГРОЗИ ФІНАНСОВІЙ БЕЗПЕЦІ ДЕРЖАВИ В МИТНІЙ СФЕРІ</i>	533
Вдовенко Л.О., Кравчук М.А. <i>ОСОБЛИВОСТІ ПРОСТОРОВОЇ СТРУКТУРИ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ</i>	546

Вейдер Т.М., Висторопський В.О., Гержан Р.С. <i>ІНТЕГРОВАНІ ПІДХОДИ ДО СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВ</i>	559
Вишневецька О.В. <i>МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНОГО КАПІТАЛУ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ</i>	570
Гилка У.Л. <i>СУСПІЛЬНІ РОБОТИ У КЕЙНСІАНСЬКІЙ ТЕОРІЇ ЗРОСТАННЯ</i>	583
Домбровська Н.Р. <i>НАПРЯМИ ПОЛІПШЕННЯ СТРАХОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ КРИЗЬ ПРИЗМУ ВІЙСЬКОВОЇ ТУРБУЛЕНТНОСТІ ТА СПАДУ ЕКОНОМІКИ</i>	592
Дорош О.І., Копанський Т.Б., Смаченко О.О. <i>РОЛЬ ДЕРЖАВИ ТА МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ</i>	604
Кацюба І.Р., Русин-Гриник Р.Р., Шевченко С.Г. <i>УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ЕНЕРГЕТИКИ В УМОВАХ СУЧАСНОГО РИНКУ: ВИКЛИКИ ТА СТРАТЕГІЇ</i>	615
Кісь М.Я., Русин-Гриник Р.Р. <i>ПРИНЦИПИ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ЗОВНІШНЬОГО ІНВЕСТУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ВОЄННОГО І ПОСТВОЄННОГО ПЕРІОДІВ</i>	627
Кононова І.В. <i>РОЗВИТОК СИСТЕМИ ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ БЮДЖЕТНИХ КОШТІВ УКРАЇНИ</i>	638
Лещук Г.В., Савків У.С., Кузьмін Т.Л. <i>НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЕДЕННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДІВ ХАРЧУВАННЯ</i>	652
Лихолат С.М., Грудка М.А. <i>ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ МАРКЕТИНГОВОЇ ПОЛІТИКИ КОМУНІКАЦІЙ</i>	665
Медина А.П. <i>ВПЛИВ ЦИФРОВИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ НА БІЗНЕС-ПРОЦЕСИ ПІДПРИЄМСТВ</i>	677

Миронов О.Г. <i>СТАБІЛЬНІСТЬ ТА ВАРІАТИВНІСТЬ ЦІНИ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ: МОДЕЛЮВАННЯ ТА ПРОГНОЗУВАННЯ ЦІНОВИХ РУХІВ НА РИНКУ КРИПТОВАЛЮТ</i>	689
Назаренко І.М. <i>ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ АУДИТУ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА</i>	701
Нам'ясенко В.М. <i>КОНЦЕПЦІЯ СТРАТЕГІЇ ПІСЛЯВОЄННОГО РОЗВИТКУ ПОДІЛЬСЬКОГО ЕКОНОМІЧНОГО РЕГІОНУ</i>	718
Нікітенко К.В. <i>ПРОБЛЕМАТИКА МОТИВАЦІЇ В МЕНЕДЖМЕНТІ МИСТЕЦТВА</i>	728
Палига І.Є., Палига Є.М. <i>ДЕТЕРМІНАНТИ ІНСТИТУЦІЙНОЇ ПІДТРИМКИ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВИДАВНИЧО- ПОЛІГРАФІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СУЧАСНУ ПЕРМАНЕНТНУ КРИЗУ: АНАЛІТИЧНИЙ АСПЕКТ</i>	740
Подольнячук О.А., Польова О.Л., Коваль О.В. <i>ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ В ГАЛУЗІ БДЖІЛЬНИЦТВА</i>	754
Саєнсус М.А., Беспалов В.М., Кочевой М.М., Обнявко О.В., Тарасова К.І., Сало Я.В., Васильченко К.Г. <i>МАРКЕТИНГОВЕ ЦІНОУТВОРЕННЯ В ОНЛАЙН-СЕРЕДОВИЩІ: ОСОБЛИВОСТІ ТА СТРАТЕГІЇ НА ЦИФРОВИХ РИНКОВИХ ПРОСТОРАХ</i>	769
Семененко Ю.С. <i>ТЕХНОЛОГІЇ МАШИННОГО НАВЧАННЯ У КРЕДИТНОМУ СКОРИНГУ</i>	781
Смага-Зеленцов Д.О. <i>ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВОГО МАРКЕТИНГУ В ЕЛЕКТРОННІЙ КОМЕРЦІЇ</i>	795
Троян В.І., Швед А.Б., Браташ М.А. <i>МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ВПРОВАДЖЕННЯМ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ІННОВАЦІЙ У СФЕРІ НАДРОКОРИСТУВАННЯ</i>	808
Цира О.В., Лебедева І.Ю. <i>МІСЦЕ ТА РОЛЬ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У РОЗВИТКУ РИНКУ ІКТ</i>	818

СЕРІЯ «Право»

- Salaieva K.A.** 829
THEORETICAL FOUNDATIONS OF THE PROCESS OF CRIMINAL LEGAL QUALIFICATION
- Берч В.В.** 840
УЧАСТЬ НАРОДУ У РЕАЛІЗАЦІЇ СУДОВОЇ ВЛАДИ: РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ РОЗВИТКУ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА
- Боднарчук І.О., Кісіль А.В.** 847
СПЕЦИФІКА ОПОДАТКУВАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ, ЩО ПОСТАЧАЮТЬСЯ НЕРЕЗИДЕНТАМИ
- Бойко О.І., Шульга Т.М.** 857
ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ТУРИСТИЧНОГО ЗБОРУ В РІЗНИХ КРАЇНАХ ЄВРОПИ ТА УКРАЇНИ
- Бондаренко І.М., Бондик О.П., Квашук Д.О.** 867
ОПОДАТКУВАННЯ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ
- Бордюк Х.М., Габа А.І., Гальчинська С.В., Нос Ю.С., Черна С.В.** 884
ОСОБИСТІ НЕМАЙНОВІ АВТОРСЬКІ ПРАВА: ЗМІНИ В УКРАЇНСЬКОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД
- Боровська І.А., Петровський А.В.** 899
ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО СТАТУСУ СТОРІН У ОКРЕМИХ КАТЕГОРІЯХ ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ
- Букатова Д.М.** 911
АПОСТИЛЮВАННЯ ДОКУМЕНТІВ ЯК ЗДАТНІСТЬ НОТАРІУСА ЗАБЕЗПЕЧУВАТИ МІЖНАРОДНУ ВИЗНАНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ АКТІВ
- Дараган В.В., Рогальська В.В.** 923
СТАН НАУКОВИХ РОЗРОБОК З ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАСАДИ НЕДОТОРКАНОСТІ ПРАВА ВЛАСНОСТІ ПІД ЧАС ЗАСТОСУВАННЯ АРЕШТУ МАЙНА В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ
- Жеребцова С.С., Лісовська В.С., Кізілова К.О.** 936
КРИМІНАЛЬНІ ПОКАРАННЯ У МУСУЛЬМАНСЬКОМУ ПРАВІ: ТЕОРЕТИЧНИЙ ТА ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТИ

Кисельов Д. В. <i>АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕТИЧНОЇ ПОВЕДІНКИ ПЕРСОНАЛУ ДЕРЖАВНОЇ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ</i>	950
Колдов Є.О. <i>ПРИНЦИП RES JUDICATA ЯК СКЛАДОВА ПРИНЦИПУ ЮРИДИЧНОЇ ВИЗНАЧЕНОСТІ В ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ</i>	961
Колпаков А.В. <i>VITA-ПРИНЦИПИ ОБ'ЄДНАННЯ СПІВВЛАСНИКІВ БАГАТОКВАРТИРНОГО БУДИНКУ</i>	979
Концевич В.А. <i>МЕТАМОРФОЗИ ПРАВОВОЇ РЕАЛЬНОСТІ: НОВІТНІ ПРАВА ЛЮДИНИ</i>	992
Копотун І.М. <i>ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ МІЖНАРОДНОГО КОМЕРЦІЙНОГО АРБІТРАЖУ: ЗАКОНОДАВЧІ, ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ</i>	1002
Кривний В.Є., Старина С.К. <i>ФОРМИ КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ОРГАНІВ ТА ПОСАДОВИХ ОСІБ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ: ПРОБЛЕМИ ЇХ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ</i>	1008
Лисюк А.О. <i>РОЛЬ ПРИНЦИПІВ ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА У СУЧАСНІЙ СУДОВІЙ ПРАКТИЦІ</i>	1034
Мазур В.В. <i>ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ВІДШКОДУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ ШКОДИ, ЗАВДАНОЇ СМЕРТЮ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ В ПРАВОПОРЯДКАХ УКРАЇНИ ТА ДЕЯКИХ КРАЇН ЄС</i>	1048
Мельник А.В. <i>ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ У СПРАВАХ ЩОДО ПОДІЛУ ОБ'ЄКТІВ НЕЗАВЕРШЕНОГО БУДІВНИЦТВА</i>	1058
Мерденов Д.Ю. <i>ГЕНЕЗА ІНСТРУМЕНТАРІЮ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ З БОКУ ДЕРЖАВИ: ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ</i>	1067
Мироненко В.П., Куцик К.В. <i>КАТЕГОРІЇ «ОХОРОНА», «РЕАЛІЗАЦІЯ», «ЗАХИСТ» ЯК СКЛАДОВІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ОСІБ, ЯКІ СТРАЖДАЮТЬ НА ПСИХІЧНІ РОЗЛАДИ І ПОТРЕБУЮТЬ ПСИХІАТРИЧНОЇ ДОПОМОГИ</i>	1077

- Михайленко В.В.** 1091
ОСНОВНІ МОДЕЛІ АДМІНІСТРУВАННЯ АВТОРИЗОВАНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ОПЕРАТОРІВ - ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ТА ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ
- Муляр Г.В., Бабич В.А., Ханов А.О.** 1106
УЧАСТЬ АДВОКАТА В МЕДІАЦІЇ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ
- Петков С.В., Добрянська Н.В.** 1118
СІМЕЙНА МЕДІАЦІЯ ЯК СПОСІБ ВИЗНАЧЕННЯ МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ ДИТИНИ
- Резніченко Г.С.** 1128
КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ШАХРАЙСТВО ВЧИНЕНЕ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ
- Сивицький В.С.** 1136
ПОВНОВАЖЕННЯ МІСЦЕВИХ АДМІНІСТРАЦІЙ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ
- Стешенко Т.В., Войтенко А.І., Кравець Л.О.** 1148
ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ТА МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТИ, ЇЇ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК МІСЦЕВИХ ГРОМАД. НОВІ МОЖЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
- Тихоненко А.В., Лисаков В.В.** 1160
ІСЛАМСЬКЕ ПРАВО: РЕЛІГІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ У СУЧАСНОМУ СВІТІ
- Шульга А.М.** 1174
ЕКОЦИД: ПРОБЛЕМИ ПРАКТИЧНОГО ЗАСТОСУВАННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ НОРМИ

СЕРІЯ «Психологія»

- Sannikov O.I., Kyrychenko A.G.** 1196
PSYCHOLOGICAL REGULATORS OF CHOICE AND MAKING AGGRESSIVE DECISIONS
- Бочелюк В.Й., Панов М.С., Козлова А.Г.** 1213
ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ДИТИНИ: ЗМІСТ, ОЗНАКИ, КРИТЕРІЇ, ПОКАЗНИКИ
- Гульбс О.А., Лантух І.В., Діхтяренко С.Ю.** 1224
ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГІЧНИХ ПРИНЦИПІВ СВІДОМОСТІ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ПРОФЕСІЙНУ ДІЛЬНІСТЬ ВИКЛАДАЧІВ

- Дарвішов Наріман Рафік огли** 1238
ДОСЛІДЖЕННЯ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ ІНДИВІДУАЛЬНИХ РИС ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ У ОСІБ ІЗ ЗАЛЕЖНІСТЮ ВІД ПСИХОАКТИВНИХ РЕЧОВИН
- Карпюк Ю.Я., Хрущ О.В.** 1250
ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
- Кернас А.В.** 1264
ФОРМУВАННЯ ПРОГРАМНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ СТУДЕНТАМИ-ПСИХОЛОГАМИ ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ «ПСИХОЛОГІЯ СПОРТУ, ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ» У ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ПСИХОЛОГІЯ»
- Коструба Н.С., Журба М.Л.** 1286
ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК ЧИННИК МЕНТАЛЬНОГО ЗДОРОВ'Я
- Малиш В.Є.** 1298
СТРЕС ТА СТРЕСОВІ РОЗЛАДИ ОСОБИСТОСТІ: ВИЗНАЧЕННЯ, ДІАГНОСТИКА ТА КОРЕКЦІЯ
- Маргарян М.А., Бабаян Ю.О.** 1311
ВПЛИВ ПСИХОЛОГІЧНИХ ЧИННИКІВ НА ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ
- Охромій Г.В., Баб'як А.О.** 1322
СОЦІАЛЬНА ІЗОЛЯЦІЯ ТА ВІДЧУЖЕНІСТЬ ЯК НАСЛІДОК СИНДРОМУ ЖЕРТВИ У ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ
- Паламарчук О.М., Візнюк І.М., Габа І.М., Долинний С.С.** 1333
ТРАНСФОРМАЦІЇ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ ВОЛОНТЕРІВ У СИСТЕМІ СОЦІАЛЬНИХ ІНСТИТУЦІЙ
- Перепелиця А.В., Ковальова О.В., Прокоф'єва О.О., Вдовіченко О.В., Гузь Н.В.** 1343
РОЛЬ ЖИТТЄСТІЙКОСТІ ОСОБИСТОСТІ ПІД ЧАС ПОДОЛАННЯ КРИЗИ
- Помиткін Е.О.** 1353
ПРОБЛЕМА СНОВИДІНЬ У ПСИХОЛОГІЧНИХ КОНЦЕПЦІЯХ З. ФРОЙДА ТА М. ГРОТА
- Притула О.А.** 1362
ЖИТТЄВА СТІЙКІСТЬ ЕКСПЕРТА-ПСИХОЛОГА В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ
- Ситнік С.В.** 1371
СОЦІАЛЬНИЙ ІНТЕЛЕКТ У СТРУКТУРІ ДЕТЕРМІНАНТ СТИЛЮ ПОДОЛАННЯ КОНФЛІКТНИХ СИТУАЦІЙ

Смілянець Т.Л. <i>СОЦІАЛЬНА ІЗОЛЯЦІЯ ЧЕРЕЗ ТЕЛЕФОННУ ЗАЛЕЖНІСТЬ</i>	1383
Тарасенко А.М. <i>СТРУКТУРА СОЦІАЛЬНОГО ІНТЕЛЕКТУ</i>	1389
Тробюк Н.Ю., Тробюк А.В. <i>ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПОНЯТТЯ «ПСИХІЧНЕ ЗДОРОВ'Я» ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ</i>	1402
Туз Л.Г., Аврамченко С.М. <i>ВПЛИВ ГЛИБИННОЇ ПСИХОКОРЕКЦІЇ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ САМОАКТУАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ</i>	1417
Цумарєва Н.В., Апельт Г.В., Вятчаніна С.В. <i>ПСИХОЛОГІЧНІ МЕХАНІЗМИ ВИЖИВАННЯ ТА АДАПТАЦІЇ В УМОВАХ ТРИВАЛОГО ВІЙСЬКОВОГО КОНФЛІКТУ</i>	1431
Чайка Р.М. <i>ПЕРЕКЛАД ТА ВАЛІДАЦІЯ ШКАЛИ "САМОЕФЕКТИВНІСТЬ ПРИЙНЯТТЯ КАР'ЄРНИХ РІШЕНЬ" ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ АУДИТОРІЇ</i>	1443
Чайка Р.М. <i>ПЕРЕКЛАД ТА ВАЛІДАЦІЯ ШКАЛИ "ІНВЕНТАР СУБ'ЄКТИВНОГО КАР'ЄРНОГО УСПІХУ" ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ АУДИТОРІЇ</i>	1453
Чайка Р.М. <i>ПЕРЕКЛАД ТА ВАЛІДАЦІЯ ШКАЛИ "ЗАЛУЧЕНІСТЬ В КАР'ЄРУ" ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ АУДИТОРІЇ</i>	1464
Чуйко Г.В., Чаплак Я.В., Зварич І.М. <i>ВОРОНКА ВИСНАЖЕННЯ ЯК ІМОВІРНИЙ РЕЗУЛЬТАТ ВИГОРАННЯ</i>	1473
Шевченко Р.П., Пахмурний В.А., Гапчук І.В. <i>ВПЛИВ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ НА ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ</i>	1487
Шпак М.М. <i>ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЕМОЦІЙНОГО СТАНУ ПІДЛІТКІВ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ</i>	1498

УДК 378

[https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-4\(46\)-470-483](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-4(46)-470-483)

Березовська Ніна Ігорівна старший викладач кафедри публічного управління та адміністрування, Національний лісотехнічний університет України, м. Львів, Україна, <https://orcid.org/0000-0003-4628-2958>

АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ЗМІНАМИ В ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИНАХ З МЕТОЮ ДОСЯГНЕНЬ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Анотація. У представлений статті автором детально аналізується роль управління змінами в економічних відносинах з огляду на досягнення цілей сталого розвитку. В умовах сучасного динамічного світу, де глобальні виклики, такі як зміни клімату, економічна нерівність та глобальні пандемії, набувають все більшої актуальності, ефективне управління змінами стає ключовим елементом для забезпечення адаптивності та гнучкості організацій. Автор розкриває комплексний підхід до управління змінами, який включає стратегічне планування, ефективну адаптацію та інтеграцію на різних рівнях організаційної структури, акцентуючи на важливості залучення та підтримки співробітників у процесі адаптації до змін.

Значна увага приділяється аналізу останніх досліджень та публікацій у сфері управління змінами, що дозволяє визначити найбільш ефективні стратегії та практики для досягнення організаційних цілей у контексті сталого розвитку. Окрім теоретичного аналізу, у статті представлено приклади інноваційних рішень та практичних заходів, що впроваджуються організаціями для адаптації до середовища, яке швидко змінюється. Автор підкреслює, що інтегрований підхід до управління змінами, який охоплює економічні, соціальні та екологічні аспекти, відіграє ключову роль у забезпеченні збалансованого розвитку та втіленні принципів сталості. Такий підхід не лише сприяє ефективній адаптації організацій до змінюваних умов, але й відповідає потребам сучасних та майбутніх поколінь, закладаючи фундамент для створення стійкого майбутнього.

Додатково, автор ретельно вивчає міжнародний досвід у сфері управління змінами, демонструючи, як різні країни застосовують інноваційні підходи для вирішення глобальних викликів та досягнення сталого розвитку. Через аналіз досвіду передових країн, таких як Швеція, Норвегія, Японія та Німеччина, які успішно інтегрують екологічні інновації та енергоефективні технології у свої економічні та соціальні системи, стаття висвітлює ключові

принципи та стратегії, що можуть бути застосовані глобально. Автор підкреслює, що обмін знаннями та досвідом між країнами є невід'ємною частиною досягнення глобальних цілей сталого розвитку, оскільки вони дозволяють виявити найефективніші способи адаптації до змін і впровадження інновацій в економічні системи. Висновки, викладені в статті, можуть слугувати основою для подальших досліджень у сфері управління змінами та розробки стратегій, спрямованих на підтримку сталого розвитку на глобальному рівні.

Ключові слова: управління змінами, сталий розвиток, економічні відносини, глобальні виклики, інноваційні підходи, міжнародний досвід, адаптація організацій.

Berezovska Nina Ihorivna Senior Lecturer of the Department of Public Management and Administration, Ukrainian National Forestry University, Lviv, <https://orcid.org/0000-0003-4628-2958>

ANALYSIS OF THE EFFECTIVENESS OF MANAGING CHANGES IN ECONOMIC RELATIONS IN ORDER TO ACHIEVE THE GOALS OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT

Abstract. In the presented article, the author analyzes in detail the role of change management in economic relations in view of achieving the goals of sustainable development. In today's dynamic world, where global challenges such as climate change, economic inequality and global pandemics are becoming more and more relevant, effective change management becomes a key element to ensure the adaptability and flexibility of organizations. The author reveals a comprehensive approach to change management, which includes strategic planning, effective adaptation and integration at different levels of the organizational structure, emphasizing the importance of engaging and supporting employees in the process of adapting to change.

Considerable attention is paid to the analysis of the latest research and publications in the field of change management, which allows to determine the most effective strategies and practices for achieving organizational goals in the context of sustainable development. In addition to the theoretical analysis, the article presents examples of innovative solutions and practical measures implemented by organizations to adapt to a rapidly changing environment. The author emphasizes that an integrated approach to change management, which covers economic, social and environmental aspects, plays a key role in ensuring balanced development and implementing the principles of sustainability. This approach not only contributes to the effective adaptation of organizations to changing conditions, but also meets the

needs of current and future generations, laying the foundation for creating a sustainable future.

In addition, the author carefully studies international experience in the field of change management, demonstrating how different countries apply innovative approaches to solving global challenges and achieving sustainable development. By analyzing the experiences of advanced countries such as Sweden, Norway, Japan and Germany that have successfully integrated environmental innovation and energy-efficient technologies into their economic and social systems, the article highlights key principles and strategies that can be applied globally. The author emphasizes that the exchange of knowledge and experience between countries is an integral part of achieving the global goals of sustainable development, as they allow identifying the most effective ways of adapting to changes and introducing innovations into economic systems. The conclusions presented in the article can serve as a basis for further research in the field of change management and the development of strategies aimed at supporting sustainable development at the global level.

Keywords: change management, sustainable development, economic relations, global challenges, innovative approaches, international experience, adaptation of organizations.

Постановка проблеми. Управління змінами в економічних відносинах є ключовим фактором для досягнення цілей сталого розвитку. Сучасний швидкозмінний світ вимагає від організацій адаптивності та гнучкості, зокрема у відповіді на глобальні виклики, такі як зміна клімату, економічна нерівність та пандемії. Ефективне управління змінами допомагає організаціям виживати та процвітати, але також відіграє ключову роль у забезпеченні сталого розвитку на довгостроковій основі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження показують, що управління змінами охоплює комплексний підхід, який включає стратегічне планування, ефективну адаптацію та інтеграцію на різних рівнях організації. Вчені акцентують на важливості залучення та підтримки співробітників, мінімізації опору до змін та адаптації до нововведень. Інтегрований підхід до впровадження змін, який включає застосування специфічних методів та інструментів, визначається як критичний для досягнення ефективного переходу до бажаного стану та сприяння сталому розвитку.

Метою статті є аналіз впливу управління змінами в економічних відносинах на досягнення цілей сталого розвитку, визначення оптимальних стратегій та практик для ефективної адаптації організацій до сучасних викликів.

Виклад основного матеріалу. У сучасному світі, що швидко змінюється, управління змінами стає ключовим елементом для досягнення

сталого розвитку в усіх сферах економічних відносин. Цей процес вимагає глибокого розуміння того, як адаптуватися та керувати змінами в організаційній, технологічній, соціальній та екологічній сферах. В цьому контексті, доречно звернути увагу на думку вченої П. Дубинецької, яка вважає, що управління змінами являє собою процес планування, ініціювання, реалізації, контролю та закріплення змін в організаційних структурах, процесах, стратегіях або внутрішніх процедурах з метою досягнення ефективного переходу від поточного стану до бажаного майбутнього стану. Дослідниця додає, що це включає в себе розробку та застосування стратегій управління, що спрямовані на залучення та підтримку людей всередині організації для адаптації до змін і досягнення організаційних цілей. Управління змінами охоплює визначення та застосування технічних, людських та організаційних ресурсів для зменшення опору, забезпечення ангажованості співробітників та зрештою для ефективного адаптації організації до нових умов і викликів [5, с. 124-130].

Не можна також оминати висловлювання вченої О. Кишківської, яка розглядає управління змінами як цілеспрямований і систематизований процес направлення змін у рамках організації, включаючи застосування специфічних методів та інструментів для ефективного управління переходом із існуючого стану до запланованого. Цей процес на думку дослідниці охоплює ідентифікацію потреби в змінах, розробку чітких цілей та стратегій змін, залучення та підтримку співробітників, впровадження та моніторинг змін, а також оцінку їхньої ефективності та коригування дій у відповідь на зібрані дані. Вчена підкреслює, що важливою частиною управління змінами є також мінімізація опору з боку персоналу та забезпечення їх адаптації до нововведень, що дозволяє організаціям досягати своїх стратегічних цілей та підвищувати загальну ефективність [11, с. 568-572].

З огляду на висловлювання вищезазначених вчених, стає очевидним, що процеси управління змінами мають вирішальне значення для підтримки та досягнення сталого розвитку. Інтегрований підхід до впровадження змін, який включає стратегічне планування, ефективну адаптацію та глибоку інтеграцію на різних рівнях організаційної структури, відіграє ключову роль у забезпеченні збалансованого розвитку, що охоплює економічні, соціальні та екологічні аспекти. Це підкреслює значення управління змінами не тільки як інструменту для ефективного організаційної адаптації, але й як фундаментального фактора, що сприяє створенню стійкого майбутнього, здатного задовольнити потреби як нинішнього, так і майбутніх поколінь.

В рамках дослідження сталого розвитку, варто відзначити точку зору вченої А. Лелеченко, яка розглядає його як процес, спрямований на забезпечення гармонії в задоволенні потреб сучасних генерацій, не посягаючи

на можливості майбутніх поколінь у сферах економіки, екології та соціального добробуту. Дослідниця акцентує увагу на критичній ролі інтегрованого підходу до управління змінами, який сприяє не лише ефективній адаптації організацій до змінюваних умов, але й втіленню принципів сталого розвитку через раціональне використання ресурсів, зменшення негативного впливу на навколишнє середовище та забезпечення соціальної справедливості [8].

В свою чергу науковець А. Даценко визначає сталий розвиток, як стратегію задоволення потреб сучасного покоління без втручання у можливості майбутніх поколінь у задоволенні їхніх потреб. Згідно з його думкою, це передбачає збалансований підхід, що поєднує економічне зростання, охорону навколишнього середовища та соціальну справедливість. У цьому контексті, як підкреслює дослідник економічні відносини відіграють ключову роль, оскільки саме через них відбувається розподіл ресурсів, що напряму впливає на можливості досягнення сталого розвитку [3].

При цьому не слід забувати про те, що у сучасному світі, глобальні виклики, такі як зміна клімату, втрата біорізноманіття, економічна нерівність та пандемія, створюють складну ситуацію, яка вимагає негайних та рішучих заходів. Управління змінами в економічних відносинах стає ключовим фактором у досягненні сталого розвитку [12; 13]. Розуміння та адаптація до цих змін необхідні для забезпечення виживання організацій та суспільства в цілому. Організаціям та урядам потрібно бути готовими до швидкої адаптації та інновацій, щоб ефективно впроваджувати нові стратегії та підходи. Управління змінами не лише допомагає вирішувати негайні проблеми, а й є ключовим елементом у забезпеченні сталого розвитку на довгостроковій основі.

Доречно додати, що у сфері управління змінами існує багато теорій та моделей, кожна з яких пропонує свій погляд на те, як найкраще впроваджувати та керувати змінами в організаційному контексті [17; 18]. Однією з відомих моделей є модель Коттера, яка визначає вісім кроків для ефективного впровадження змін [6, с. 200]. Звертаючи увагу на рис.1, можна зрозуміти послідовність етапів у процесі управління змінами.

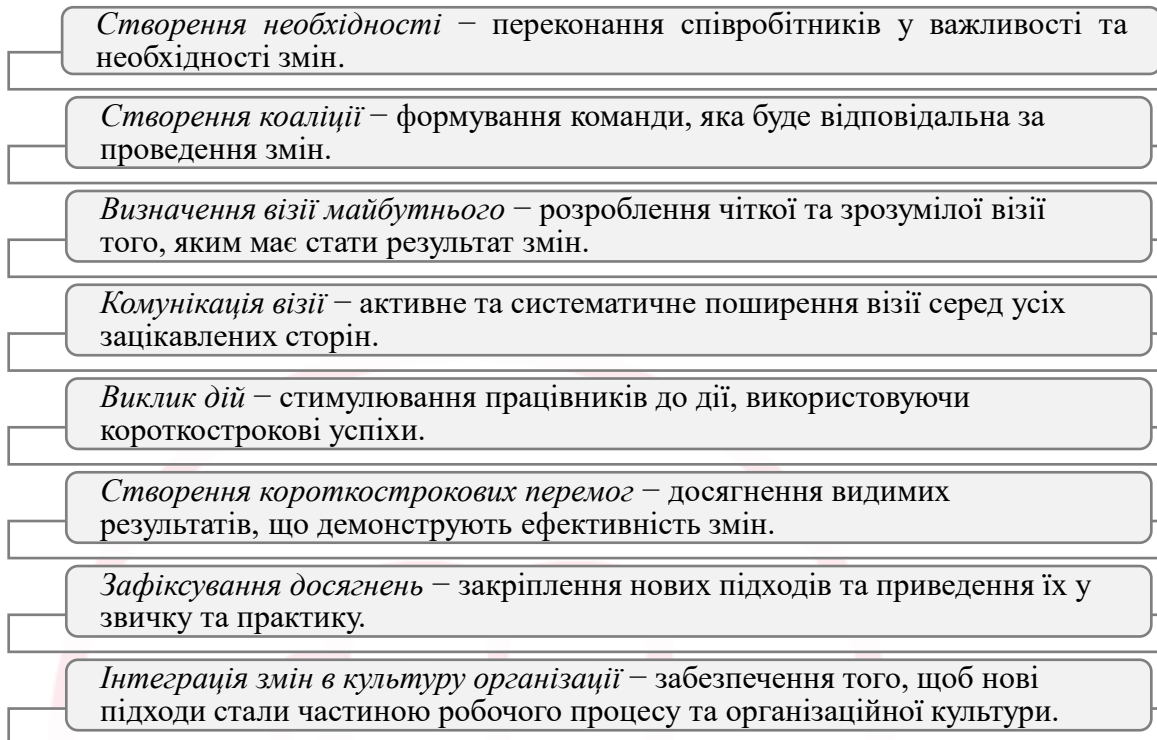

Рис. 1. Послідовність етапів у моделі Коттера для управління змінами, складено автором на основі аналізу джерела [6, с. 200].

Цілком логічно відзначити, що зазначені кроки створюють систематичний та структурований підхід до управління змінами, що сприяє ефективному впровадженню нововведень та досягненню поставлених цілей. Заслуговує на увагу також модель управління змінами ADKAR, яка базується на п'яти основних компонентах, що визначають процес прийняття змін індивідуальними учасниками організації:

1. “Усвідомлення” (Awareness) – передбачає розуміння необхідності змін серед працівників;
2. “Бажання” (Desire) – стимулювання бажання прийняти нововведення, що включає в себе роботу з мотивацією та внутрішніми переконаннями;
3. “Знання” (Knowledge) – орієнтований на надання працівникам необхідних знань та навичок для ефективного використання змін;
4. “Здатність” (Ability) – створення умов для впровадження нових практик та технік у повсякденну діяльність;
5. “Підтримка” (Reinforcement) – спрямованим на зміцнення нових змінених поведінкових патернів через систему підтримки та посилення [6, с. 200].

Неможливо не зазначити, що ADKAR модель має значний вплив на процес управління змінами, забезпечуючи структурований підхід до адаптації

організації до нових умов. Слід також зауважити, що в контексті обговорення управління змінами, важливими факторами є глобалізація та технологічний прогрес, які стимулюють конкуренцію та створюють нові ринки, вимагаючи від підприємств більшої адаптивності та інновацій. Водночас, технологічний прогрес надає нові можливості для управління процесами, але також створює нестабільність та потребу в постійній адаптації. Ці фактори значно впливають на стратегії управління змінами, зробивши їх більш динамічними та складними.

Крім того, варто відзначити, що у нинішньому економічному середовищі, організації постійно стикаються з необхідністю адаптації до змін. Від аналізу внутрішніх та зовнішніх факторів до застосування інноваційних технологій для оптимізації процесів – ефективне управління змінами вимагає від керівництва не лише розуміння необхідності змін, але й готовності до швидкої адаптації та впровадження новаторських підходів [9].

Розглянувши важливі аспекти ефективного управління змінами, далі необхідно особливу увагу приділити економічним відносинам, які відіграють критичну роль у досягненні сталого розвитку, стаючи містком, що з'єднує економічне зростання з екологічною стійкістю та соціальною справедливістю. В основі сталого розвитку лежить ідея про те, що економічне зростання не повинне йти на шкоду навколишньому середовищу або соціальному добробуту, а натомість має сприяти покращенню якості життя для всіх, не залишаючи нікого позаду.

Економічні відносини у рамках сталого розвитку включають не тільки торгівлю та інвестиції, але й ширший спектр взаємодій. Важливою складовою цього є міжнародне співробітництво в області охорони навколишнього середовища, впровадження екологічно чистих технологій та забезпечення доступу до освіти та медичної допомоги [14-16]. Міжнародний досвід свідчить про те, що співпраця між країнами є ключовим чинником у досягненні сталого розвитку. Наприклад, Швеція та Норвегія вже давно відомі своїми успішними стратегіями у сфері охорони довкілля та розвитку відновлюваної енергетики. Їхні приклади свідчать про те, що ефективне управління ресурсами та інвестиції в зелені технології можуть стимулювати економічний зростання, зберігаючи при цьому баланс з природним середовищем [6, с. 200].

Також, Японія та Німеччина відзначаються своїми інноваціями у галузі енергоефективних технологій та зменшення викидів. Їхній досвід показує, що інтеграція новітніх розробок у виробництво може сприяти не лише зниженню впливу на довкілля, але й стимулювати економічний розвиток через підвищення конкурентоспроможності [2, с. 26-31]. Крім того, важливо враховувати досвід країн, які швидко розвиваються, таких як Китай та Індія. Ці країни стикаються з великими викликами у забезпеченні сталого розвитку через своє величезне населення та інтенсивний індустріальний розвиток. Їхній

досвід у розвитку екологічних стратегій та інноваційних рішень може стати важливим у вирішенні глобальних проблем сталості економічного зростання.

В цілому, економічні відносини та сталий розвиток є взаємопов'язаними аспектами сучасної глобальної системи. Інновації, співпраця між країнами та усвідомлення важливості збереження навколишнього середовища відіграють ключову роль у вирішенні екологічних, соціальних та економічних викликів. Розуміння цієї взаємозалежності сприяє створенню стратегій, спрямованих на збалансований розвиток, який задовольняє потреби сучасного покоління, не піддаючи можливості майбутніх поколінь. Аналіз ефективності управління змінами може допомогти визначити оптимальні шляхи впровадження необхідних змін, спрямованих на підтримку сталого розвитку.

Необхідно акцентувати увагу на тому, що аналіз ефективності управління змінами в контексті сталого розвитку здійснюється через кілька ключових етапів, кожен з яких має свої важливі функції. Початковий етап аналізу ефективності управління змінами є фундаментальним кроком у процесі інтеграції стратегій сталого розвитку в організаційну структуру та культуру. На цьому етапі ключове значення має ретельний вибір показників ефективності, які мають бути не тільки вимірними та реалістичними, але й відображати широкий спектр аспектів сталого розвитку. Економічне зростання вимірюється через показники, такі як ВВП на душу населення, рівень інвестицій у зелені технології, ефективність використання ресурсів. Важливо, щоб визначення економічного зростання включало не тільки кількісні показники, але й якісні аспекти, такі як покращення якості життя та доступ до основних послуг. Соціальна справедливість охоплює індикатори, що стосуються розподілу доходів, доступу до освіти та медичного обслуговування, гендерної рівності, а також участі громадян у прийнятті рішень. Визначення цих показників вимагає глибокого розуміння соціальних процесів та взаємодії між різними верствами населення [4].

Серед інших аспектів є збереження довкілля, що включає показники, які вимірюють стан навколишнього середовища, включно з рівнем забруднення повітря та води, ступенем збереження біорізноманіття, ефективністю управління відходами та рівнем використання відновлюваних ресурсів. Оцінка цих показників дозволяє визначити вплив діяльності організації на довкілля та розробити стратегії для мінімізації негативного впливу. Розробка та впровадження системи моніторингу на основі цих ключових показників ефективності є важливою умовою для оцінки прогресу організації у досягненні цілей сталого розвитку. Це також сприяє більшій залученості співробітників та зацікавлених сторін, підвищуючи їхню обізнаність та мотивацію до співпраці у досягненні спільних цілей.

На другому етапі аналізу ефективності управління змінами ключове завдання – систематичний збір і глибокий аналіз даних за обраними показниками, що включає застосування кількісних опитувань, якісних

інтерв'ю, аналіз вторинних даних та моніторинг внутрішніх документів. Основна мета – отримання актуальної інформації для оцінки стану сталого розвитку, з використанням статистичного аналізу, моделювання та систем інформаційного аналізу [10, с. 273-278]. На цьому етапі також аналізується вплив змін на сталість розвитку, виявляючи їх вплив на управління, технології та процеси, і визначаються коротко- та довгострокові ефекти на економіку, соціальну справедливість і довкілля. Використання SWOT- та PEST-аналізів допомагає оцінити ресурси організації та зовнішнє середовище, ідентифікуючи можливості для змін та потенційні ризики [1, с. 61-71].

Важливою частиною цього етапу є розробка механізмів зворотного зв'язку, що дозволяє вчасно адаптувати стратегії управління змінами на основі отриманих даних та аналізу. Це забезпечує гнучкість у процесі реалізації стратегій сталого розвитку та сприяє формуванню адаптивної моделі управління, здатної ефективно реагувати на зміни внутрішнього та зовнішнього середовища.

Доречно додати, що після збору та аналізу даних настає третій етап, який передбачає ітеративний підхід до впровадження та коригування стратегій управління змінами. На цьому етапі організації розробляють та впроваджують конкретні заходи для досягнення цілей сталого розвитку, опираючись на зібрані дані та аналіз впливу вже здійснених змін. Цей процес включає постійну оцінку результатів впроваджених ініціатив, виявлення проблемних зон та розробку додаткових дій для їх усунення. Ключовим аспектом є гнучкість у прийнятті рішень та здатність швидко адаптуватися до змінюваних умов зовнішнього та внутрішнього середовища. Організації можуть застосовувати методи адаптивного управління, які дозволяють не лише реагувати на поточні виклики, але й прогнозувати майбутні зміни та відповідно до них коригувати стратегії розвитку.

Четвертий етап охоплює дисемінацію результатів аналізу та впроваджених змін серед усіх зацікавлених сторін, включаючи співробітників, партнерів, клієнтів та громадськість. Ефективний обмін знаннями та досвідом сприяє підвищенню обізнаності та залученості у процесі сталого розвитку, а також дозволяє розповсюджувати кращі практики та інноваційні підходи. На цьому етапі важливу роль відіграють інструменти корпоративної комунікації, соціальні мережі, професійні платформи для обговорення та вебінари. Проведення тренінгів, семінарів та робочих зустрічей для співробітників та партнерів допомагає поглибити розуміння цінності впроваджених змін та їхнього впливу на сталий розвиток [7, с. 68-75].

Особлива увага приділяється також залученню зовнішніх зацікавлених сторін до діалогу про впроваджені зміни та їхні результати. Це може включати організацію громадських обговорень, участь у міжнародних конференціях та співпрацю з науковими установами та недержавними організаціями. Такий підхід не тільки сприяє підвищенню відкритості та прозорості діяльності

організації, але й дозволяє збагатити процес управління змінами новими ідеями та поглядами. Впровадження систематичного підходу до збору зворотного зв'язку від зацікавлених сторін дозволяє постійно вдосконалювати процеси управління змінами та адаптації до сталого розвитку, забезпечуючи їх відповідність потребам суспільства та навколишнього середовища. Доцільно, далі загострити свою увагу на таблицю 1., в якій узагальнено кожен етап аналізу ефективності управління змінами в контексті сталого розвитку разом із його важливими функціями.

Таблиця 1.

Процес аналізу ефективності управління змінами в контексті сталого розвитку

<i>Етап аналізу</i>	<i>Опис</i>	<i>Ключові завдання</i>	<i>Основні виклики</i>
Визначення ключових показників.	Ідентифікація метрик, які чітко та об'єктивно відображають прогрес організації у досягненні цілей сталого розвитку через економічне зростання, соціальну справедливість та збереження довкілля.	– розробка системи моніторингу та оцінки; – встановлення базових значень для кожного показника.	– забезпечення достовірності та актуальності даних; – інтеграція показників у загальну стратегію організації.
Збір та аналіз даних.	Систематичне збирання інформації за визначеними показниками та їх подальшу оцінку для виявлення тенденцій, ефективності впроваджених змін та прийняття обґрунтованих рішень.	– аналіз зібраних даних; – ідентифікація проблемних зон та успішних практик.	– обробка великого обсягу даних; – інтерпретація результатів у контексті багатогранності сталого розвитку.
Ітеративний підхід та коригування стратегій.	Постійне переглядання та адаптацію планів дій на основі аналізу результатів, з метою оптимізації процесів управління змінами для досягнення сталого розвитку.	– розробка та впровадження додаткових заходів для усунення проблемних зон; – адаптація стратегій під змінювані умови.	– гнучкість у прийнятті рішень; – забезпечення відповідності змін стратегічним цілям організації.
Дисемінація результатів та обмін знаннями.	Поширення інформації про досягнуті результати та набуті знання серед зацікавлених сторін, сприяючи збільшенню обізнаності та підтримці сталого розвитку на ширшому рівні.	– організація тренінгів, семінарів, зустрічей для обговорення результатів; – використання корпоративних та зовнішніх каналів комунікації.	– залучення широкої аудиторії; – забезпечення зрозумілості та доступності поданої інформації.

Авторська розробка.

Отже, аналізуючи таблицю 1., слід констатувати, що процес аналізу ефективності управління змінами в контексті сталого розвитку охоплює комплексний підхід, який включає чітко визначені етапи з конкретними завданнями та викликами. Кожен етап є взаємопов'язаним та необхідним для забезпечення глибокого розуміння та ефективного управління змінами, спрямованими на досягнення сталого розвитку. Визначення ключових показників дозволяє організаціям зосередити увагу на найважливіших аспектах сталого розвитку, збір та аналіз даних надають можливість для об'єктивної оцінки поточного стану та впливу впроваджених змін, ітеративний підхід та коригування стратегій забезпечують гнучкість та адаптивність у процесі управління змінами, а дисемінація результатів та обмін знаннями сприяють залученню широкої аудиторії та підвищенню обізнаності про важливість сталого розвитку. Таким чином, цей аналіз підкреслює значення комплексного та систематичного підходу до управління змінами в рамках стратегій сталого розвитку, демонструючи його ключову роль у досягненні довгострокових цілей організацій.

Висновки і пропозиції. Враховуючи аналіз ефективності управління змінами в контексті економічних відносин та їх вплив на сталий розвиток, можна зробити висновок, що успішне впровадження та керування змінами вимагає комплексного підходу, який включає чітке визначення цілей, активне залучення всіх зацікавлених сторін, гнучкість стратегій та неперервну оцінку процесів. Ефективне управління змінами може значно підвищити здатність організацій адаптуватися до зовнішніх викликів, сприяти інноваціям та відігравати ключову роль у досягненні сталого розвитку. Необхідно посилювати співпрацю між приватним сектором, урядами та громадянським суспільством для розробки та впровадження ефективних стратегій управління змінами, що враховують екологічні, соціальні та економічні аспекти, спрямовані на підтримку сталого розвитку на глобальному рівні.

Література:

1. Боковикова Ю. В. Питання реалізації цілей сталого розвитку в умовах сучасності. *Державне будівництво*. Вип. № 1 (33)/2023. С. 61-71. URL: <file:///C:/Users/1/Downloads/22951-%D0%A2%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%82%20%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%96-43582-1-10-20231227.pdf>
2. Горбачова І. В. Перспективи реалізації цілей сталого розвитку в умовах пандемії: досвід Німеччини та Франції. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. Вип. № 41. 2022. С. 26-31. URL: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/41_2022ua/7.pdf
3. Даценко А. М. Концептуальні засади проблеми сталого розвитку національної економіки України. *Економіка та суспільство*. Вип. № 57. 2023. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3119/3042>

4. Дубель М. В. Циркулярна економіка як механізм досягнення цілей сталого розвитку в умовах глобалізації та діджиталізації світової економіки. *Економіка та суспільство*. Вип. № 39. 2022. URL: <file:///C:/Users/1/Downloads/1354-%D0%A2%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%82%20%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%96-1306-1-10-20220616.pdf>
5. Дубинецька П. П., Содома Р. І., Кохан М. О., Садура О.Б. Управління змінами як основа розвитку малого підприємництва. *Регіональна економіка*. Вип. № 2. 2022. С. 124-130. URL: https://re.gov.ua/re202202/re202202_124_DubynetskaPP,SodomaRI,KokhanMO,SaduraOB.pdf
6. Забезпечення сталого розвитку економіки: проблеми, можливості, перспективи: матеріали доповідей Міжнародної науково-практичної конференції (м. Ужгород, 16-17 лютого 2018 року). За заг. ред.: М. М. Палінчак, В. П. Приходько, А. Крюнські. Ужгород: Видавничий дім "Гельветика", 2018. 200 с. URL: <http://repository.vsau.org/getfile.php/15418.pdf>
7. Кухарук А. Д. Особливості стратегічного управління економічною стійкістю підприємств. *Підприємництво та інновації*. Вип. № 6. 2018. С. 68-75. URL: <http://ei-journal.in.ua/index.php/journal/article/view/148/133>
8. Лелеченко А. П. Феномен поняття "сталий розвиток". *Державне управління: удосконалення та розвиток*. Вип. № 2. 2017. URL: www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=1649
9. Мацелюх Н. П., Корж М. А. Сталий економічний розвиток України: концептуальні основи, механізми забезпечення та драйвери розвитку. *Ефективна економіка*. Вип. № 4. 2021. URL: http://www.economy.nauka.com.ua/pdf/4_2021/7.pdf
10. Порудєєва Т. В., Єдина Ю. Г., Міхневич В. О. Управління змінами на підприємстві в контексті підвищення його конкурентоспроможності. *Класичний приватний університет. Приазовський економічний вісник*. Вип. № 6(11). 2018. С. 273-278. URL: http://pev.kpu.zp.ua/journals/2018/6_11_uk/51.pdf
11. Порудєєва Т. В., Кишківська О. Л., Скрипник К. М. Теоретичні основи управління змінами на підприємствах. *Мукачівський державний університет. Економіка і суспільство*. Вип. № 19. 2018. С. 568-572. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/19_ukr/88.pdf
12. Marchenko, A., Akimova, L., & Akimov, O. (2021) The current state of ensuring the effectiveness of coordination of anticorruption reform. *Ad Alta: Journal of interdisciplinary research*, 11(2), XX, 78-83
13. Kryshtanovych, M., Akimova, L., Shamrayeva, V., Karpa, M., & Akimov, O. (2024). Problems of European integration in the construction of EU security policy in the context of counter-terrorism. *International Journal of Safety and Security Engineering*. - 2022. - Vol. 12, No. 4. - pp. 501-506. <https://doi.org/10.18280/ijss.120411>
14. Акімова Л. М. Теоретичні основи державного управління розвитком національної безпеки / Л. М. Акімова // *Державне управління: удосконалення та розвиток: електронне наукове фахове видання*. – 2015. – № 5.
15. Акімова Л. М. Етапи становлення економічної безпеки держави: зарубіжний та вітчизняний досвід / Л. М. Акімова // *Державне управління: удосконалення та розвиток: електронне наукове фахове видання*. – 2016. – № 8.
16. Акімова Л. М. Сутнісна характеристика основних загроз в економічній безпеці держави / Л. М. Акімова // *Державне управління: удосконалення та розвиток: електронне наукове фахове видання*. – 2016. – № 10.
17. Інвестиційний менеджмент: навчальний посібник. / Л. Докієнко та ін. Київ : Академвидав, 2011. 408 с.
18. Клименко В. Фінансовий ринок : навчальний посібник. /за ред. Павлова В. І. та ін. Київ : «Центр учбової літератури», 2015. – 358 с.

References:

1. Bokovykova Yu. V. (2023). Pytannia realizatsii tsilei staloho rozvytku v umovakh suchasnosti [The question of implementing the goals of sustainable development in modern conditions]. *Derzhavne budivnytstvo*. № 1 (33). pp. 61-71. Retrieved from: <file:///C:/Users/1/Downloads/22951-%D0%A2%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%82%20%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%96-43582-1-10-20231227.pdf> [in Ukrainian].
2. Horbachova I. V. (2022). Perspektyvy realizatsii tsilei staloho rozvytku v umovakh pandemii: dosvid Nimechchyny ta Frantsii [Prospects for the implementation of sustainable development goals in the context of a pandemic: the experience of Germany and France]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriya: Mizhnarodni ekonomichni vidnosyny ta svitove hospodarstvo*. № 41. pp. 26-31. Retrieved from: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/41_2022ua/7.pdf [in Ukrainian].
3. Datsenko A. M. (2023). Kontseptualni zasady problemy staloho rozvytku natsionalnoi ekonomiky Ukrainy [Conceptual foundations of the problem of sustainable development of the national economy of Ukraine]. *Ekonomika ta suspilstvo*. № 57. Retrieved from: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3119/3042> [in Ukrainian].
4. Dubel M. V. (2022). Tsyrukuliarna ekonomika yak mekhanizm dosiahnennia tsilei staloho rozvytku v umovakh hlobalizatsii ta didzhytalizatsii svitovoi ekonomiky [Circular economy as a mechanism for achieving the goals of sustainable development in the conditions of globalization and digitalization of the world economy]. *Ekonomika ta suspilstvo*. № 39. Retrieved from: <file:///C:/Users/1/Downloads/1354-%D0%A2%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%82%20%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%96-1306-1-10-20220616.pdf> [in Ukrainian].
5. Dubynetska P. P., Sodoma R. I., Kokhan M. O., Sadura O. B. (2022). Upravlinnia zminyamy yak osnova rozvytku maloho pidpriemnytstva [Change management as a basis for small business development]. *Rehionalna ekonomika*. № 2. pp. 124-130. Retrieved from: https://re.gov.ua/re202202/re202202_124_DubynetskaPP,SodomaRI,KokhanMO,SaduraOB.pdf [in Ukrainian].
6. Zabezpechennia staloho rozvytku ekonomiky: problemy, mozhlyvosti, perspektyvy [Ensuring sustainable development of the economy: problems, opportunities, prospects]: materialy dopovidei Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii (m. Uzhhorod, 16-17 liutoho 2018 roku). Za zah. red.: M. M. Palinchak, V. P. Prykhodko, A. Krynski. Uzhhorod: Vydavnychiy dim "Helvetyka", p. 200. Retrieved from: <http://repository.vsau.org/getfile.php/15418.pdf> [in Ukrainian].
7. Kukharuk A. D. (2018). Osoblyvosti stratehichnoho upravlinnia ekonomichnoiu stiikistiu pidpriemstv [Peculiarities of strategic management of economic sustainability of enterprises]. *Pidpriemnytstvo ta innovatsii*. № 6. pp. 68-75. Retrieved from: <http://ei-journal.in.ua/index.php/journal/article/view/148/133> [in Ukrainian].
8. Lelechenko A. P. (2017). Fenomen poniattia "stalyy rozvytok" [The phenomenon of the concept of "sustainable development"]. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*. № 2. Retrieved from: www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1649 [in Ukrainian].
9. Matseliukh N. P., Korzh M. A. (2021). Stalyy ekonomichnyi rozvytok Ukrainy: kontseptualni osnovy, mekhanizmy zabezpechennia ta draivery rozvytku [Sustainable economic development of Ukraine: conceptual foundations, mechanisms of support and drivers of development]. *Efektivna ekonomika*. № 4. Retrieved from: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/4_2021/7.pdf [in Ukrainian].
10. Porudieieva T. V., Yedyna Yu. H., Mikhnevych V. O. (2018). Upravlinnia zminyamy na pidpriemstvi v konteksti pidvyshchennia yoho konkurentospromozhnosti [Management of changes in the enterprise in the context of increasing its competitiveness]. *Klasychnyi pryvatnyi universytet. Pryazovskyi ekonomichnyi visny*. № 6(11). pp. 273-278. Retrieved from: http://pev.kpu.zp.ua/journals/2018/6_11_uk/51.pdf [in Ukrainian].

11. Porudieieva T. V., Kyshkovska O. L., Skrypnyk K. M. (2018). Teoretychni osnovy upravlinnia zminamy na pidpriemstvakh [Theoretical foundations of change management at enterprises]. Mukachivskyi derzhavnyi universytet. *Ekonomika i suspilstvo*. № 19. pp. 568-572. Retrieved from: https://economyandsociety.in.ua/journals/19_ukr/88.pdf [in Ukrainian].
12. Marchenko, A., Akimova, L., & Akimov, O. (2021) The current state of ensuring the effectiveness of coordination of anticorruption reform. *Ad Alta: Journal of interdisciplinary research*, 11(2), XX, 78-83
13. Kryshchanovych, M., Akimova, L., Shamrayeva, V., Karpa, M., & Akimov, O. (2024). Problems of European integration in the construction of EU security policy in the context of counter-terrorism. *International Journal of Safety and Security Engineering*. - 2022. - Vol. 12, No. 4. - pp. 501-506. <https://doi.org/10.18280/ijssse.120411>
14. Akimova, L.M. (2015). Teoretychni osnovy derzhavnogo upravlinnia rozvytkom natsionalnoi bezpeky [Theoretical Foundations of Public Administration for the Development of National Security]. *Public Administration: Improvement and Development*, 5 [in Ukrainian].
15. Akimova, L.M. (2016). Etapy stanovlennia ekonomichnoi bezpeky derzhavy: zarubizhnyi ta vitchyzniani dosvid [Stages of the formation of the economic security of the state: foreign and domestic experience]. *Public Administration: Improvement and Development*, 8 [in Ukrainian].
16. Akimova, L.M. (2016). Sutnisna kharakterystyka osnovnykh zahroz v ekonomichnii bezpetsi derzhavy [Essential characteristic of the main threats in the economic security of the state]. *Public Administration: Improvement and Development*, 10 [in Ukrainian].
17. Dokienko, L.M. Klymenko, V.V. & Akimova, L.M. (2011), *Investment management: training. Guide*, Akademydav, Kyiv, Ukraine.
18. Klymenko, V.V. Akimova, L.M. & Dokienko, L.M. (2015), *Finansoviy rynek [Financial Market]*, Center for Educational Literature, Kyiv, Ukraine.

Журнал

Наукові перспективи

*(Серія «Державне управління», Серія «Право», Серія «Економіка»,
Серія «Медицина», Серія «Педагогіка», Серія «Психологія»)*

Випуск № 4(46) 2024

*Видавець: Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління
Свідоцтво серія ДК №4957 від 18.08.2015 р., Андріївський узвіз, буд.11, оф 68, м. Київ, 04070.*